
Allah ise sabredenleri sever. (Âl-i İmrân Sûresi, 146)

Hedefe doğru yürüyen insanlar elbette pek çok zorluklarla karşılaşabilir. Allah insana bütün zorluklara yetecek derecede sabır kuvveti vermiştir. Yeter ki doğru yerde sabır kuvvetini kullanabilelim.

'Allah ise sabredenleri sever.' (Âl-i İmrân Sûresi, 146.)

Müslümanlar olarak 4 şeye karşı olmamız gerekir.

1. HASTALIK VE MUSİBETLERE SABRETMEK
2. İBADETLERDE SABIRLI OLMAK
3. GÜNAHLARA KARŞI SABRETMEK
4. İLİM ÖĞRENMEDE SABIRLI OLMAK

SABIRSIZLIĞIMIZA MİSAL

Şu sabırsızlıkta misalimiz şöyle bir sersem kumandana benzer ki: Düşmanın sağ kanat kuvveti o kumandanın sağındaki kuvvetine katılmış ve ona taze bir kuvvet olduğu halde, o tutar, mühim bir kuvvetini sağ kanata gönderir, merkezi zayıflştırır. Hem sol kanattaki düşmanın askeri yokken ve daha gelmeden, büyük bir kuvvet gönderir, 'Ateş et!..' emrini verir, merkezi bütün bütün kuvvetten düşürtür. Düşman işi anlar, merkeze hücum eder, târümâr eder."

İki düşman ordu karşı karşıya geldiği zaman, ordunun başındaki komutan ordusunu savaş durumuna getirir. Ordusunun nerde ve ne şekilde duracağını ayarlar. Ordusunu düşmanın vaziyetine göre şekillendirmek yerine, ya düşman şuradan buradan saldırır endişesiyle oralara birlik gönderirse ordunun ana karargahı zayıflar.

Mesela; düşman ordusu birliklerini tek merkezde toplamış saldırmak için beklediği bir anda, karşı komutan sağ ve sol yönlerden saldırma

---

ihtimali var diye ordusunu üçe bölüp sağ ve sol taraflara birliklerini dağıtsa, ordunun merkezi zayıf düşecek, düşman da bunu anlayıp zayıf olan merkeze saldırıp savaşı kazanacak. Bu komutan vehimler üzerine değil de askeri sanat üzerine hareket etse idi, merkezi zayıf bırakmaz ve savaşı da kaybetmezdi.

Bu temsilde merkez şimdiki zamanı, sağ kanat gelecek zamanı, sol kanat ise geçmiş zamanı temsil ediyor. Ordu ve kuvvet ise sabır ve metaneti temsil ediyor. İşte insan ibadetlere sabır noktasında, sabır ve metanet ordusunu yani kuvvetini geçmiş ve gelecek zamanlara harcayıp tüketse, şimdiki zamana mecali ve kuvveti kalmaz.

Yani insan der, "Şu kadar önümde ömür var, o ömür içinde de şu kadar namaz var; bu kadar namaz nasıl kılınır?" deyip sabır ve dayanma gücünü bu gelmemiş zamana akıtsa, o anki namaza kendinde güç ve kuvvet bulamaz. Halbuki geçmişin sıkıntısı gitmiş sevabı kalmış, gelecek ise daha gelmemiş; öyle ise bunları düşünüp sabır kuvvetimizi heba etmenin bir anlamı yok.

Sabırla ilgili ayetler

Sizi mutlaka biraz korku ve açlık, biraz da mallardan, canlılardan ve mahsûllerden bir noksanlık ile imtihan edeceğiz. (Ey Resûlüm!) O hâlde sabredenleri (Cennetle) müjdele! (Bakara, 155)

Kim de hakikaten sabreder ve affederse, şübhesiz bu, elbette azmedilecek (kararlılıkla istenecek) işlerdendir. (Şûrâ, 43)

Peygamber efendimiz buyuruyorlar ki;

‘Sabır imanın yarısıdır...’

' Sabırla iman arasındaki ilgi, bedenle baş arasındaki ilgi gibidir.'

'Hiçbir kimseye sabırdan daha hayırlı ve geniş bir nimet verilmemiştir.'

'Makbul sabır, musibetle karşılaştığın ilk andakidir.'

Sabrın Anahtarı

*Geçmiş ve geleceği düşünmeden hazır güne odaklanmak

*Planlama yapmak

Peygamberimize «Ey Muhammed! Biz seni kovmaktan bıktık, sen gelmekten bıkmadın» denmiştir. Biz de doğruları anlatırken sabır etmeliyiz.

OKUMA PARÇASI:

Meşhur Türk Hükümdarı Timurlenk

- Seni erlikten başbuğluğa yükselten nedir? Diye sordular.

Timurlenk şu cevabı verdi:

- Asla ümitsizliğe düşmedim... O kadar zorlukla karşılaştığım halde hiç birisinden yılmadım ve bir maksadıma erişmek için bir karınca bana örnek oldu: Bir gün düşmanlarımdan kaçmış bir harabeye sığınmıştım. Her yerden ümidi kesmek üzere olduğum bir anda gözüm bir karıncaya ilişti. Karınca kendinden büyük bir buğday danesini almış bir yıkıntının üzerinden aşırnak için uğraşarak; fakat taşıdığı şey kendisinden büyük olduğu için sonuna kadar götüremiyor, düşürüyordu. Dane yuvarlanarak duvarın dibine düşüyor, karınca tekrar inip rızkını alıp götürmeye uğraşarak. Bu hal elliden fazla oldu; ama karınca da nihayet maksadına erişti. Karıncanın bu azmini gördükten sonra bende bir ümit peyda oldu. Kendi kendime: "Ben bu karınca kadar da mı olamayacağım." dedim ve maksadıma erinceye kadar hiç bir zorluktan

---

yılmadım.